

Rozhodujícími kapitálem i klíčovým zdrojem ekonomiky se staly informace, znalosti a jejich využívání. To změnilo charakter práce a pracovních sil a význam učení i výuky a také smysl znalosti a jejich předávání a přineslo změny v oblasti sociální, demografické i institucionální. Schopnost využívat informace (znalosti) a kvalita produktu a služeb, podmínována kvalitou procesu a kvalitou lidí v organizaci, rozhodují o jejím úspěchu.

System managementu kvality (QMS) je součástí managementu organizace.

Rízení kvality je dynamický proces, který se trvale mění a vyvíjí co do forem, metod i obsahu. Konkrétní podoby QMS můžeme přičítat k jedné ze tří základních koncepcí a to jsou koncepce odvětvových standardů, koncepce TQM (Total Management Quality) a koncepce ISO. Různé přístupy k řízení kvality se začínají rozvíjet ve 20. letech dvacátého století. Po druhé světové válce se otázky kvality dostaly do popředí zájmu zejména v Japonsku a USA, následovány Evropou.

Význam a rozvoj systému managementu kvality prudce vzrostl v 80. letech minulého století, kdy kvalita začala být považována za klíčový předpoklad úspěchu a budoucí konkurenceschopnosti. V současnosti jsou v Evropě uplatňovány zejména dva systémy: řízení jakosti podle norem ISO (International Organization for Standardization) 9000:2000 a model kvality vycházející z filozofie a zásad TQM nazývaný Model Excellence EFQM. Oba uvedené systémy managementu kvality přisuzují klíčovou roli lidskému potenciálu organizace. Nezbytným se stává celoživotní vzdělávání, resp. další profesní vzdělávání a rozvoj zaměstnanců. To ovlivňuje růst zájmu o další profesní vzdělávání a požadavky na kvalitu v této oblasti. Vzdělávací instituce působící v oblasti dalšího profesního vzdělávání hledají efektivní systém managementu kvality a způsob certifikace, které by odpovídaly jejich potřebám a umožňovaly jim zvyšovat kvalitu poskytovaných služeb.